

Ret til at faa fri to Gange daglig en halv Time for at give deres spøde Børn Die. Endvidere er der en Bestemmelse om at give diegivende Mødre en Liter Sødsmælk daglig i et Tidsrum af 6 Maaneder efter Fødselen. Denne Bestemmelse er et stort socialt Gode; den vil virke hen til at give mange unge Mødre Lyst til selv at amme deres Børn.

Af Betænkningen vil man se, at Meningen er stærkt delte med Hensyn til, hvorvidt Understøttelsen skal udredes af det offentlige, eller vedkommende Kvinder skal være Medlemmer af en Tvangsforsikringsinstitution. Jeg vil fraraade det sidste, særlig efter at Lovforslaget om Invaliderente har optaget Forsikringstanken. Forsikringernes Antal vil let blive saa stort, at det til sidst bliver umuligt at udrede alle de Kontingenter, der kræves. Særlig i det foreliggende Tilfælde hør Forsikring ikke være nogen Pligt. En Kvinde udfylder efter alles Mening sin egentlige Bestemmelse ved at blive Moder; hun maa da have Krav paa Samfundets Hjælp, naar hendes økonomiske Forhold tvinger hende ud paa Arbejdsmarkedet til strengt Arbejde, der baade kan være til Skade for hende selv og for hendes Barn.

Med disse faa Bemærkninger vil jeg give dette Lovforslag min varmeste Tilslutning, og jeg taler her paa Tusinder af fattige Arbejderkvinders Vegne. Vi vil haabe, at denne humane Foranstaltning snart maa blive ført ud til Virkelighed.

Det næste Lovforslag, der gaar ud paa Ratifikation af en Konvention om Forbud mod Kvinders Natarbejde, skal jeg ligeledes paa mit Partis Vegne anbefale. Der-ved skal en 10 Aar gammel Uret gøres god igen og en fortsat Udvikling af Kvinders Arbejde i Industrierne om Natten hindres. I Samlingen 1910—11 udstemte Rigsdagen af Fabriklovsforslaget Forbudet mod Kvinders Natarbejde. Bestemmelsen var sat ind som Følge af Berner-Konventionens Beslutning om Forbud mod Kvinders Natarbejde. Siden Berner-Konventionen af 1906 har saa godt som hele den civiliserede Verden gennemført Forbudet mod Kvinders Natarbejde; Danmark kan ikke vedblive at indtage den lidet smigrende Stilling i de civiliserede Staters Række at tillade saadant Natarbejde.

De principiële Hensyn, som i 1910—11 anførtes af forskellige Kvindeorganisationer, der næsten alle havde en teoretisk Interesse i Sagen, kan naturligvis ogsaa anføres nu. Men over det almindelige Hensyn til Kvindens Ligestilling med Manden staar det samfundsmæssige Syn, at Kvinden af Hensyn

til den kommende Slægt maa beskyttes mod Arbejde, som forringer hendes Sundhed. I Løbet af de sidste 10 Aar er Antallet af Kvinder, der arbejder om Natten, steget fra ca. 300 til ca. 3 000. I det trykte Bilag staar der kun 1 000 Kvinder; men siden 8 Timers Arbejdsdagens Gennemførelse har mange Virksomheder lagt deres Drift om baade til 2 og 3 Holds Drift, hvorved Antallet er steget. Dette viser Nødvendigheden af en Beskyttelseslov for Kvinderne.

Jeg anbefaler det foreliggende Lovforslag, dog med Ønsket om, at Tidspunktet for Arbejdets Begyndelse i det Lovforslag, som skal udarbejdes, sættes til Kl. 6 i Stedet for Kl. 5 om Morgen. Nu er Kvinderne indstillede paa at begynde Arbejdet Kl. 6 og faa deres Børn anbragt i Pleje ved den Tid. Skal de begynde Kl. 5, maa de op om Natten; Asylter, Vuggestuer og lignende Anstalter, som modtager Børn, har ikke aabent endnu paa den Tid, og hvor skal de fattige Kvinder saa gaa hen med deres Børn? I øvrigt slutter jeg mig til, hvad der er fremført af Flertallet i Socialraadet.

Jeg har det næjeste Kendskab til Kvindernes Natarbejde og ved, at det i højere Grad end Dagarbejdet virker trættende og opslidende. Hjemmelivet forsvinder, og Børnene forsømmes. Gennemførelsen af 8 Timers Arbejdsdagen har medført, at Bryggeriindustrien har indført 2 Holds Drift, og jeg har i det Fag, jeg repræsenterer, de kvindelige Bryggeriarbejdere, haft rig Lejlighed til at anstille Betragtninger over Forskellen mellem Dag- og Natarbejde. Det er en Kendsgerning, at Kvinderne er Modstandere af Aftenarbejde. En Kvinde, der skal møde paa sit Arbejde Kl. 3 Eftermiddag, kan heller ikke møde frisk; thi hun har a'tid nok at gøre i Hjemmet, og hun tager ikke altid Hensyn til, at hun skal paa Arbejde bag-efter. Af de to Hold i Bryggerivirksomheden arbejder det ene fra Kl. 6 Morgen til Kl. 2 $\frac{1}{2}$, det andet fra Kl. 3 til Kl. 11, og naar en Kvinde kommer hjem fra sit Arbejde Kl. 11 — 11 $\frac{1}{2}$ om Aftenen, er hun ikke skikket til at tage fat tidlig næste Morgen. Men de gifte Kvinder har ofte forklaret mig, at der bliver ikke taget noget Hensyn til dem. De maa, selv om de er kommet sent hjem fra Arbejde, alligevel op om Morgen Kl. 5 og besørge deres Mand af Sted, og Kl. 7 skal Børnene i Skole, og saa skal Kvinderne gøre deres Hjem i Orden og lave Mad, saaledes at Manden og Børnene selv kan tage det fornødne, naar de kommer hjem. Det er klart, at en Kvinde, der i Forvejen har haft saa